

ποιητής ὄν. « Ἐφ. » 22 Νο. 88.
σατυρικότης, ἡ. Ἄκρ. 29 Ἰαν. 87. —
 « Ἐφ. » 27 Ἰαν. 92.
σατυροειδῆ φυτὰ (ἀντί ὄρχεοειδῆ) τὰ.
 Αἰμ. Nov. 73. — Π. Ψαρ. — Τὴν λέξιν
 ταύτην (τὴν σατυρ. δηλ.) ἔφεξεν ἡ ἐν
 Ἀθήναις Κρίσις διδακτικῶν βιβλίων, ὡς
 ἐκ σεμνοτυφίας προελθοῦσαν.
σατυριόμορφα φυτὰ, τὰ. Λατ. orchid-
 aceae. Αἰμ. Nov. 73. — Ἴδε τὴν ἀνω-
 τέρω σημείωσ.
σατυρογραφήματα, τὰ. « Ἐφ. » 16
 Νο. 89. — Ἀλ. Θ. Φιλαδ. ἐν Ἄκρ. 18
 Ἰαν. 94.
σατυρογραφία, ἡ. Δ. Θερ. 90. — Γρ.
 Ἐενόπ. 90.
σατυρογραφικός, 3. « Ἐφ. » 1 Ἰαν. 92.
σατυροειδής, 2. (λόγιος.) Ῥέτγκεν ἐν
 Ἄκρ. 7 Ἰουλ. 96.
σατυρομαχέω - ὤ. διὰ σατυρογραφίας
 μάχομαι. « Ἐφ. » 21 Σεπτ. 87.
σατυροφιλολογικός, 3. (φύλλον.) Κ.
 Π. ἐν Ἐστ. 14 Μαρτ. 93.
Σαῦλωνίζουσα Εὐρωπαϊκὴ γνώμη τῶν
 δανειστῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἄκρ. 2 Ἰουλ. 96.
Σαῦλοικῶς κατὰ τὸν τρόπον ἢ τὸ
 ἦθος τοῦ Shylock, προσώπου ἐν τῷ Σαίξ-
 πηροῦ δράματι « ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας.
 Πλ. Δρακ. ἐν Ἐστ. ἐφ. 31 Μαρτ. 94. —
 Στ. Παγαν. ἐν Ἐστ. ἐφ. 19 Αὐγ. 95.
σαυροειδής, 2. Αἰμ. Nov. 73.
σαφρανίνη, ἡ. Ρ. Νικολ. 89.
σαχλεπίσαχος, 2. (μωρία.) Ἄκρ. 7
 Νο. 93.
σαχλοθωπεύματα, τὰ. Γ. Σ. Βῶ-
 κος 86.
σαχλολογήματα, τὰ. Ἄκρ. 17 Σεπτ. 98.
σαχτουριάς, ἡ. « μία βραψοδία τοῦ
 πρώην ἀρχηγοῦ τῆς ἀνατολικῆς μοίρας. »
 Ναυτικός ἐν Ἐστ. ἐφ. 24 Ἰαν. 98.
σέσιμος, 2. Δ. Γουζέλ.
σέσμη, τό. Ἐλ. κώδ.
Σγουρίδης, ὁ. ὄν. κῆρ. οἰκογεν.
 « σβουροειδῶς νὰ μὴ περιστρεφόμεθα. »
 Ἄκρ. 9 Νο. 95.
Σγούτιος διαγωνισμὸς ἐν τῇ νομικῇ ἐ-
 πιστήμῃ ἀπὸ κληροδοτήματος Λεωνίδα
 Σγούτα, Βυζαντίου, τοῦ ποτὲ ἐκδότου τῆς
 «Θέμιδος» προκηρυχθεὶς τῷ 1882 ἐν Ἀ-
 θήναις.
σέβας, τοῦ. (γεν. πτώσεως.) Βεν. Λέσβ.
 05, ἐν ἐπιστολῇ.
σεβασμοεκλαμπρότατοι Σπετσιώται.
 « **σεβασμαστική** παραμυθία ἡ τῆς θρη-

σκείας. » Ἦλ. Τανταλ. ἐν Νέα Πανδώρα
 57. Ὑπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ β.
 σεβασμιάζω ὡς ἀμφιβ. ἀνάγνωσις.
σεβασμολογίτης, ἡ. Σ. ἐν Παλιγ. 2
 Δεκ. 93.
σεβασμολογίτατος μητροπολίτης. Σ.
 ἐν Παλιγ. 2 Δεκ. 93.
σεβαστέος, 3. Θ. Γ. Ὁρφ. 58.
Σεβαστίδης, ὁ. ὄν. κῆρ. οἰκογεν.
σεβαστοκρατεῖραι, αἱ. Σωτηρία 2 Ἄκρ.
 97. — Ἐγγράφη ἡ λέξις ὄχι κατὰ τὴν ἐπὶ
 Βυζαντινῶν σημασίαν τῆς σεβαστοκρατο-
 ρείσεως.
σεδοπροσκυνῶμε (ν.) Ἄντρ. Καρκαβ.
 ἐν Ἐστ. ἐφ. 3 Ἰουν. 96. — Τῆς νέας γλώσ-
 σης καὶ αὐτό.
 + **Σείκιστηρ**, ὁ. (ἄκλιτ.) Δ. Σολωμ. 24.
 — Ἰάκ. Πολυλ. 59. — Γ. Καλοσυροῦς
 ἐν Ἐστ. 26 Ἄκρ. 92.
σειραδοθήκη, ἡ. Γρ. Χαντσ. 47.
σειραδοῦχος, ὁ. Γαλ. porte-trait. Γρ.
 Χαντσ. 47.
σειραδοῦτος, (ὑφασμα.) Ἐβδομάς 9
 Μαῖου 87.
Σειρηνούπολις, ἡ τῆς Ἰταλίας Νεάπο-
 λης (ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς Σειρήνος
 Παρθενόσης.) Ἄκρ. 11 Αὐγ. 92.
Σειρηνοφορον ὀδοῦζιον ἐν πλοίῳ. Ἄκρ.
 20 Ὀκτ. 89.
 + **σειρητοποῖα**. ἡ. « Ἐφ. » 27 Ἄκρ.
 89.
 + **σειρητορῆσαι** διὰ βραπομηχανῆς. —
 Ἀγγελία ἐταιρίας Σίγγερ ἐν Ἄκρ. 18
 Δεκ. 97.
σειρητοφόρος, 2. (ἀνθυπολοχαγός.)
 Ἐστ. ἐφ. 29 Αὐγ. 94.
σειροδετέω - ὤ. ἰστίον κοινῶς δένω
 μούδαις ἢ τριτσαμπόλια. Ὀνομ. ναυτ. 58.
 — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
σειροδέτησις, ἡ. Ἦλ. Κανελλόπ.
σειροδέτιον ἰστίον, τὸ κοινῶς μουδαρι-
 σμένο πανί. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἀγ. Βλ.
 λ. 97.
σειροσφράγιτος, 2 (;) α τὴν καταγρα-
 φὴν σὺν τῇ σφραγιτῇ ὁμοῦ ἐνέγραψαν οἱ
 ἐπίτροποι εἰς τὴν ἐπίτηδες γενομένην σειρο-
 σφράγιτον βιβλόν. » Σπάνια εὐποίας ἔργα
 Ζωῆ Καπλάνη, ἐκδοθέντα ἐν Μόσχᾳ τῷ
 1806.
σεισίμον, τό. κεφαλῆς σείσις. Ἄκρ.
 18 Ἄκρ. 95.
 = **σεισμικός**, 3. (ὄρμη, δονήσεις, κέντρα.
 κτλ.) Αἰών. — Ἄκρ. — Ἐστ. ἐφ. 2 Ἰαν.
 95. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

